

A je to tady! Majitelka Centra andragogiky PhDr. Marie Jírů bude maminka! Jako správná šéfová nemalé organizace samozřejmě zná i všechna práva a povinnosti zaměstnavatelů i zaměstnanců v době mateřské, tak jsme tentokrát zabrousili na tohle téma.

KRÁSNÁ MATEŘSKÁ a co potom?

Autor: Miroslava Besserová

PhDr. Marie Jírů

nosti, jako ostatní. Kupříkladu ti, kteří se rozhodnou během mateřské pracovat a přivydělat si jinde a jejich práce je shodná nebo podobná s tou, co dělají běžně, musejí mít od zaměstnavatele souhlas. Musejí zachovávat mlčenlivost...

Když se rozhodnou vrátit do práce... a víte, co? Budu se vás raději ptát jako zaměstnavatele. Na trhu práce je neveselá situace a jedním z témat je hodně diskutovaná diskriminace matek při návratu po mateřské.

V naší firmě obecně platí, že slovo „diskriminace“ neuznáváme. Už od nástupu se chová-

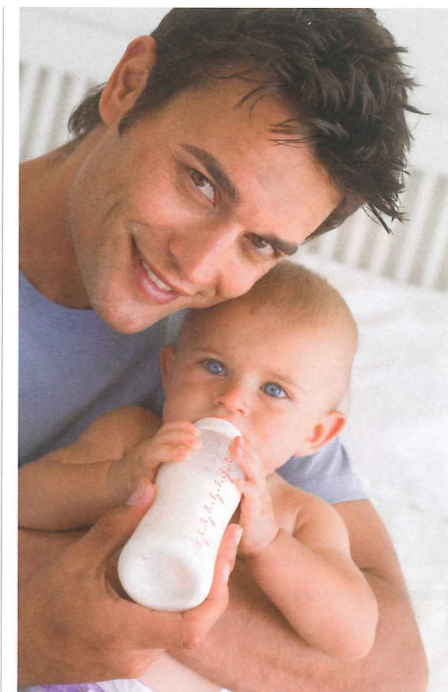
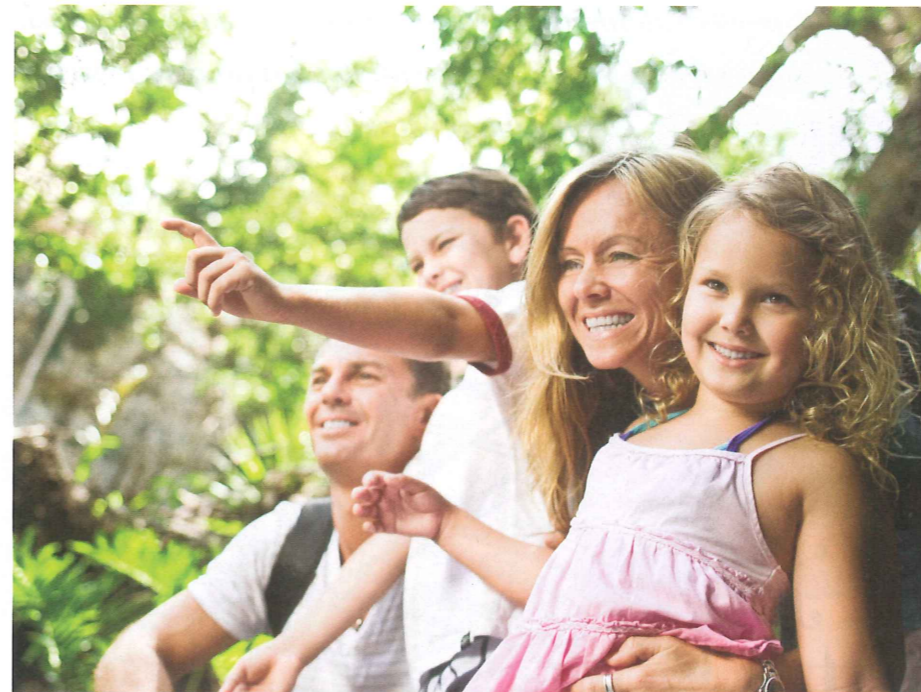
me korektně, nezjišťujeme, jak to dělají některé firmy, jestli si žena plánuje založit rodinu, její rodinný stav – jestli je třeba samoživitelka. Věříme lidem, kteří chtějí u nás a pro nás pracovat. Dohodneme se na určitých pravidlech, výhodných pro obě strany. Platí důvěra, třebaže dnes jde o slovo ne právě seriózně preferované. Pokud žena přijde do jiného stavu, před odchodem na mateřskou se s ní zase domlouváme, jestli bude čerpat pouze mateřskou, nebo s námi během ní po určitém čase začne spolupracovat. Všechno je to v lidech a já v jejich solidárnost věřím.

Paní doktorka sice tvrdí, že si mateřskou užije, moc se na ni těší, ale myslím, že dlouho doma stejně nevydrží. S tím, jak se řídí heslem – důvěřuj, ale prověřuj, to ani jinak nejde.

Určitě máte přehled o všech vašich právech, pokud budete na mateřské, ale co třeba povinnosti, o kterých se už tolik nemluví?

Myslíte ty, které musím plnit, pokud jsem v pracovněprávním vztahu? U mne to bude mnohem „zajímavější“, protože jsem majitelka, ale na druhou stranu musím plnit povin-

Stejně jako při odchodu, tak potom i při nástupu po mateřské se sejdeme, probereme vzájemnou strategii návratu, možnosti firmy i zaměstnance, snažíme se vycházet vstříc, aby postupem času všechno bylo, jak má. Z vlastní zkušenosti vím, že spokojený člověk v práci, je takovým potom i doma.

Jste nejen majitelka firmy, která se zabývá vedle vzdělávání dospělých i velice náročným úkolem – vracet handicapované do života, ale i maminka dcery. Jde rodičovství skloubit bezproblémově s prací?

Mám pár zásad, pokud jde o rodičovství, kterými se řídím. Tím, co dělám, jak často přicházím do

styku se zoufalými lidmi, mně došlo, že některé věci by měly platit nejen pro mě, ale obecně a možná by nešťastných lidí bylo méně.

Rodič by asi měl být v prvé řadě, v prvních rocích dítěte prostředníkem mezi ním a světem. Tím, kdo mu vysvětluje, radí, pomáhá, je pro něj jistotou, za kterou dítě utíká, když se potřebuje „schovat“ před čímkoli, co zatím neumí pojmenovat, čemu se nedokáže bránit.

Postupně s jeho přibývajícím roky, by se měl asi změnit maličko v kamaráda, kterému se může důvěřovat, být víc v pozadí, ale ta záda mu kryt, je-li potřeba. Měli bychom své děti vést k samostatnosti, zodpovědnosti, serióznosti, k chuti se vzdělávat a umět si udělat vlastní názor.

Myslím také, že prostředí, ve kterém dítě vyrůstá a naše působení na něj, z něj dělají člověka. Nesmíme ovšem podřizovat jeho výchovu svým ambicím, snům, léčit si jeho prostřednictvím své mindráky. Měly bychom své dítě sice bezmezně milovat, což prý zaručuje jeho duševní pohodu i v dospělosti. Respektovat ho, ne ovšem „poslouchat“ a dovolovat cokoli až do té míry, že nám přeroste přes hlavu. Měli bychom moudře nastavit hranici vztahu.

I z něj bude jednou rodič, který dobře či lépe bude vychovávat své děti. A ať chceme nebo ne, podvědomě i podle toho, jací jsme byli my.

Takto přistupuje Marie Jírů ke všem lidem. Děkuji za rozhovor a vaše názory.

